

In 2009 nam dr. A. Ross afscheid als analytisch chemicus werkzaam op het endocrinologisch laboratorium van het UMCN St Radboud te Nijmegen

Dr. Ross heeft van dichtbij de oprichting van en ontwikkelingen binnen de kwaliteitsbewaking van de bepalingen, die aanvankelijk nog onder de verzamelnaam 'bindingsanalyse' vielen, meegemaakt. Aan het eind van de tachtiger jaren is hij toegetreden tot het bestuur van de stichting LWBA, de opvolger van de Landelijke Werkgroep Bindingsanalyse. Hij was daarvan secretaris, maar tegelijkertijd ook de rondcoördinator. Jarenlang is hij de motor geweest van de kwaliteitsbewaking van alle bindingsanalyses in Nederland. Hij verwerkte zelf de rondere-sultaten, schreef daarvoor de benodigde programma's en had daarbij speciale aandacht voor de onderbouwing van de gebruikte statistische methoden.

Dr. Ross viel op door grote kennis van complexe analytische chemie, maar ook door een gedegen brede kennis van de statistiek. Hij had geen moeite om deze kennis gelijktijdig toe te passen en heeft dat dan ook veelvuldig gedaan in de complexe situaties van de landelijke rondzendingen.

Anderzijds heeft hij ook statistische methoden toegepast om analytische methoden te verbeteren en bijgevolg bruikbaar te maken voor de kliniek. Als voorbeeld daarvan is zijn onderzoek naar de toepassing van de symmetrische dialyse te noemen. Dr. Ross heeft deze methodiek tot in de puntjes onderzocht om te toetsen of het mogelijk was om de concentratie aan vrij schildklierhormoon daarmee beter te bepalen dan met de evenwichtsdialyse of alternatieve methoden. Hiermee kon hij controlesera een referentiewaarde toekennen. Ook is de landelijke spreiding van de groeihormoonresultaten drastisch gereduceerd door de harmonisatie van de groeihormoonresultaten, waarin Dr. Ross een duidelijke voortrektersrol vervuld heeft.

Als rondcoördinator heeft hij een essentiële stempel gedrukt op de opzet van de enquêtes en de verwerking van de resultaten. Hij heeft in een vroeg stadium de uitslagen grafisch geïndividualiseerd, waardoor de bruikbaarheid voor individuele deelnemers vergroot werd. Ook heeft hij alle in de enquêtes voorkomende methoden nauwkeurig bestudeerd om een correcte verdeling in gelijke en gelijksoortige methoden te verkrijgen, waardoor de onderlinge vergelijking van laboratoria duidelijk aan waarde heeft gewonnen.

Hoewel er grote verschillen waren tussen de externe enquêtes van verschillende kwaliteitsbewakingsorganisaties (LWBA en SKZL), heeft hij ingezien dat samenwerking een voorwaarde was om te overleven en hij heeft dan ook actief geparticipeerd in de fusie van de LWBA met de toenmalige SKZL. Na de fusie heeft hij zich ingezet om te komen tot nieuwe, maar statistisch verantwoorde rapportagevormen van de bepalingen binnen het programma van de Sectie Endocrinologie, eerst in SKZL verband, later binnen de SKML.

Resumerend mag gesteld worden, dat Dr. Alec Ross een zeer grote en imposante rol heeft gespeeld binnen de kwaliteitsbewaking van de bindingsanalyse en meer in het bijzonder van de endocrinologische bepalingen in Nederland.